

Nu foreligger her et Andragende fra 479 Mølleiere, og det er kun Skade, at man ikke kjender Navnene paa dem, som have underskrevet det. Det vil nemlig erindres, at kort efter at Loven om Møllernæring var udfommen, cirkulerede der et Andragende blandt Mølleierne i hele Kongeriget; dette Andragende var skrevet af en Procurator, som tilbød, naar enhver Mølleier vilde give ham en Specie, da at skaffe dem den Ret, som Rigsdagen havde taget fra dem. Herpaa gik mange Møllere ind, og deriblandt ogsaa to af mine Bekjendte, og da jeg saa sagde til dem, at de jo ikke havde lidt noget Tab, saa svarede de: „Ret, det have vi ganske vist ikke, men hvis man vil give os nogen Erstatning, saa kunne vi gjerne tage den med“. Det kunde derfor nok være værdt at vide, om det ikke forholdes sig paa samme Maade med de Møllere, der have underskrevet det foreliggende Andragende. Det er vel sandt, at private Møller paa mange Steder, strax efterat Loven var udfommen, ulovligt have malet for Andre; men det er jo ikke den lovgivende Magt, hvem denne Sag kommer til at foreligge. Det har jo ogsaa vist sig, at Loven netop har bevirket det, som den skulde; Møllevasenet var nemlig paa mange Steder, og navnlig i Sjøland, i en saa bedrøvelig Tilstand og stod paa et saa lavt Trin, at Befolkningen ikke kunde være tjent dermed; men da Loven udkom, saa foretog de Møllere, som grebe Sagen an paa den rette Maade, de fornødne Reforme ved deres Møller, og behandlede deres Gæster paa en Maade, hvormed disse kunde være tjente; men naar Mølleierne lode deres Møller vedblivende være i en ussel Forfatning og fremdeles levere usle Produkter, saa var det naturligt, at man i Nærheden opreiste en ny Mølle. Forøvrigt ere mange af de nye Windmøller igjen forsvundne, fordi de kun vare blevne byggede paa Spekulation, idet mange Folk troede, at naar de blot kunde blive Møllere, saa bleve de rige Folk; men det viste sig, at de for en stor Deel havde gjort Regning uden Bært. Jeg troer, at man i det foreliggende Tilfælde maa gaae frem med megen Varsomhed; man maa søge at udfinde de Enkelte, om hvilke det kan siges, at de ved Loven

have lidt Overlast, og hjælpe paa dem, men man maa ikke opfatte Sagen saaledes i sin Almindelighed, at Møllerne i det Hele taget skulde have Erstatning, thi da vilde man begaae en stor Feil. — Hvad angaaer Andragendet under Nr. 10, saa gjør det mig endt at see, at Sagen ikke for den Paagjældende har faaet det Udfald, som jeg har troet, at den maatte faae; men jeg indrømmer, at det er rigtigt, som Udvalget har udtrykt sig, at Bevillingen deraf vilde drage mange Konsekventer efter sig. Jeg vil dog i den Anledning tillade mig at spørge den høitagtede Indenrigsminister, om der ikke paa en eller anden Maade kunde gives den paagjældende Mand nogen Erstatning, thi jeg troer, at han fortjener det, især da han gjentagne Gange, efterat han atter havde gjenvundet sin Helbred, har søgt om Ansættelse i Statens Tjeneste, men uden at opnaae en saadan; det vilde derfor være mig kjært, om man kunde gjøre Noget for ham paa en Maade, som ikke vilde drage de anthydede Konsekventer efter sig.

N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) udtalte sin Befalgelse over, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde anvendt sine store Gaver paa den Sag, der omhandles i det under Nr. 13 opførte Andragende; jeg taler tværtimod den ærede Rigsdagsmand derfor, thi han har stillet Sagen saaledes, som idetmindste jeg kunde ønske den stillet, idet han har anbefalet at give Erstatning, men derimod fraraadet at gaae ind paa en nærmere Undersøgelse. Den ærede Rigsdagsmand har meent, at det — for at bruge et Udtryk, som allerede har været brugt — maa skee for mange af Befolkningen kunde være uheldigt, om en saadan hyderligere Undersøgelse fandt Sted, og denne Tanke tiltræder jeg ganske. Den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) anførte, at der fra flere Sider var afgivet den Erklæring, at Ingen havde kjendt vedkommende Urofsistere, og at man derfor maatte troe det; men det kan man ikke ganske, naar man fra Fortiden har Exempler, som vise, at man i lignende Tilfælde har været fuldkommen mo-